

BUIZELIED.

Woorden van ALOYSIUS ROSSAERT,
uit « Ons Leven » getrokken.

Getoonzet door
AUGUST DE BOECK.

zeer matig.

1. Hoe—zee! nu 't lied, der zwar—te kui—pen, Hoe—
2. Dat is de wis—pel—tur'—ge sphe—re Van

zeel nu 't lied der e—zels—kroon, Ja! laat ons tui—ten
waar de buis ons te—gen—lacht. « Zij is te duur » zegt

nu en zui—pen Ze zijn wel zwart, Maar ei! hoe schoon! In
mij—ne pe—re, « Ja, va—der lief, Maar zie, wat pracht? En

trager

't bier ons doo—pen, cur—sus bro—sen, Den zool af—dan—sen
hoe zij ste—vig vast—ge—na—geld Door 's lee—raars hand kleeft

van aan ons mijn schoen, De Dat sloe—bers van Pan—
aan mijn haar! Dat 't nu maar waait en

doers stormt af—ros—sen, In Ze 't bed—de ste—ken en
ha—gelt! Ze blijft de er op, en

tot den noen: voor een jaar!

In tijdmaat.

Dat ou—der wet—sche
En knoopt mijn oom met

p

grom—pots loe—ren Met een—scheel oog op
stram—me klau—wen De snoe—ren van zijn

mij—ne buis! Ei, mis—pels, wat weet
zak te gaar, Mijn nich—tje zal naar

gij van boe—ren, Gij rot—tet
mij niet snau—wen En kus—jes steeds in
zul—len

*trager**In tijdmaat.*

u — we kluis! De meis — jes! Oh die
vlie — gen, vaar. Hoe — zee, 't bier kon me een

blij — de vin — ken. Met dan — send brein — tje
bui — ze ba — ren! Mijn buis zij dan mijn

trip — plend hert Ver — ee — ren in des buis — jes blin — ken het
drin — ke — schaal 'k Laat dorst naar we — ten — schap — pen va — ren, Mijn

Trager.

zin — ne — beeld van toer en pert.
dorst naar bier is ko — los — saal!